

KUTSAL KİTAP YORUMU SERİSİ

7. İNSAN DİLİNDE

Kutsal Kitap yorumu üzerinde son konuştuğumuz zaman, son derece önemli, ve yaygın bir şekilde yanlış anlaşılan bir konu ortaya koyduk ve dedik ki, On Emir hariç Kutsal Kitap kelime kelime Allah'ın ifadesi değildir. Aksine Tanrı peygamberleri düşüncelerle esinledi; peygamberler ise kendi ifadeleriyle yazdılar ya da bildirdiler. Bu da, Kutsal Kitap'ta görülen yazma tarzlarının farklılıklarının sebebidir.

Ancak Allah'ın gerçeğinin kaybolmuş olduğu anlamına gelmez bu. Tanrı, insanın kusurlu dillerinde kusursuz mesajını korudu. Kurtuluş planı o kadar karmaşık değildir. İnsanlar Tanrı'nın Sözü'nün üzerine yanlış yorumlarını koyunca durum karmaşık olur. Onlar, Tanrı'nın Sözü'ne olduğu gibi değil, televizyonda son izledikleri filmin görüşüne göre yorumlarlar. Yahut zihinleri sözde bilimden veya felsefeden gelen yanlış fikirlere bulaşmıştır, ve o fikirleri Kutsal Kitap yorumlarına sokarlar. Göreceğimiz gibi Kutsal Kitap kendisini açıklar. Kutsal Kitap kendi ifadelerini açıklar.

Ne yazık ki Hristiyan dünyası, Grek felsefesi, sahte bilim ve putperestlikten bile gelen fikirlerle doludur. Gelenekler aracılığıyla bu yanlışlar kiliseye girdi; dünyanın öndegelen kiliselerinde pekçok doktrin hataları var. Görevimiz bu gelenekleri ve yanlışlıkları aklımızdan silip Tanrı'nın Sözü'nü anlaşılması gereken bir biçimde anlamak.

Fikrî esinleme konusuna, Kutsal Kitap'tan gelen bir örnekle başlamak istiyorum. Fikrî esinleme şudur: Tanrı peygambere fikirler verir ve peygamber bu düşünceleri kendi kelimeleriyle ifade eder. Bu, Tanrı'nın kelime kelime her sözü seçtiği sözel esinlemeye tezattır. Metinlerde önemsiz değişiklikler veya hataları farkedince de, Kutsal Kitap'ın değiştirildiğini düşünürler. Ancak fikrî esinlemeyi anlayamazlar. Onlar için yeni bir konudur bu. Yalnız sözel esinlemeyi anlarlar.

Mısır'dan Çıkış kitapçığına, 4. bölüme gidelim. Birinci ayetle okumaya başlayacağım. Durum şudur: Allah Musa'yı İsrailileri esaretten çıkarması için çağırdı. Ancak Musa 40 senedir gurbette; işi yapmak istemiyor. Gitmemek için Tanrı'ya bahane uyduruyor.

Allah'a karşı geldiği için Musa'nın çok yanlış olduğunu düşünebilirsiniz. Ancak Tanrı'nın işini desteklemek için maaşınızın 10'da birini istiyor.

Ödememek için ne gibi bahane siz uydurdunuz?

Mısır'dan Çıkış 4:1-16 Musa, "Ya bana inanmazlarsa?" dedi, "Sözümü dinlemez, 'RAB sana görünmedi' derlerse, ne olacak?" 2 RAB, "Elinde ne var?" diye sordu. Musa, "Değnek" diye yanıtladı. 3 RAB, "Onu yere at" dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu. Musa yilandan kaçtı. 4 RAB, "Elini uzat, kuyruğundan tut" dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tutunca yılan yine değnek oldu. 5 RAB, "Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana görüldüğüne inansınlar" dedi. 6 Sonra, "Elini koynuna koy" dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. 7 RAB, "Elini yine koynuna koy" dedi. Musa elini yine koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü. 8 RAB, "Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiyi inanabilirler" dedi, 9 "Bu iki belirtiyeye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nil'den biraz su alıp kuru toprağa dök. İrmaktan aldığın su toprakta kana dönecek." 10 Musa RAB'be, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ben kulun ne geçmişte, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim." 11 RAB, "Kim ağız verdi insana?" dedi, "İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim? 12 Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim." 13 Musa, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ne olur, benim yerime başkasını gönder." 14 RAB Musa'ya öfkeleni ve, "Ağabeyin Levili Harun var ya!" dedi, "Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. 15 Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. 16 O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın."

Bu sondan ikinci cümlede "sana sözcülük edecek" ibaresi, İbranice'den tam olarak çevrildiğinde "O sana bir ağız olacak" şeklindedir. Tercümede sözcülük kelimesini kullanıldı çünkü anlamı odur. Tanrı, "O sana sözcülük edecek (yani ağız olacak)... Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın" dediği zaman ne demek istedi? Bu bir küfür mü? Hayır. Tanrı sadece konuşmacının, büyükleri ile arasındaki ilişkiyi açıklıyor. Tanrı peygambere mesaj verir. Peygamber mesajı kendi dilinde iletir. Buna benzer bir şekilde Musa, Harun'a bir mesaj verecekti. Harun, mesajı sadık bir biçimde kendi kelimeleriyle iletenecekti. Bu kadar basit.

Biz bunu göz önüne tutarken Kutsal Kitap'ta deyimler, atasözler, simgeli ifadeler ve şiirlerin olduğunu anlamamız lazım. Bunu anlamazsak Kutsal Kitap'ı yanlış anlayabiliriz. Kutsal Kitap insan dilinde yazıldı.

Fakat Kutsal Kitap'ın deyimler, atasözler, simgeli ifadeler ve şiirleri kullandığı halde her şeyin simgeli veya mecazi olduğu yanılığısına kapılmamalıyız. Pek çok kişi, Kutsal Kitap'ın en somut ayetlerine mecazi anlamlar atfederek, gerçeğin en esas unsurlarını gizlemişlerdir.

Örneğin çok kişi, Adem ve Havva'nın ve günahın dünyaya giriş hikayelerinin, sadece günahın varlığını resmetmek amacını taşıyan mecazi öyküler olduğunu ileri sürer. Bu doğru değildir. İsa, Adem ve

Havva ve öykülerine, tarihte gerçek insanlar ve olaylar olarak gönderme yaptı.

Matta 19:3-6 İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: "Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" 4 İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' 5 6 Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmazın."

Biz deyimlerin kullanımının olasılığını aklımızda tutarken, Kutsal Kitap'ı olduğu gibi okumamız lazım. Kutsal Kitap, kendi ifadelerini yorumlasın.

Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7 RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.

Çok kişi bana gelip "David, Kutsal Kitap bize Tanrı'dan kormamız gerektiğini açıkça öğretmiyor mu? Allah'tan korkup aynı zamanda nasıl sevebiliriz?" diye sorarlar.

Kutsal Kitap RAB korkusu ibaresinin ne demek olduğunu açıklasın.

Süleyman'ın Özdeyişleri 8:13 RAB'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.

RAB'den korkmak ne demek? Kötülükten nefret etmek demek. Kötülükten nefret etmek bilginin temelidir. Çok basit Kutsal Kitap yorumu bu. Ben bu açıklamayı uydurmadım. Kutsal Kitap konuşsun.

Kutsal Kitap'ta şiirler var.

Mezmur 23:1 RAB çobanımdır, Eksişim olmaz. 2 Beni yemyeşil çayırarda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür. 3 İçimi tazeler, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana. 5 Düşmanlarımin önünde bana sofraya kurarsın, Başıma yağ sürersin, Kâsem taşıyor. 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

Allah bir çoban mıdır? Hayır. Siz bir koyun musunuz? Hayır. Bu sadece Allah'ın insanları nasıl kayırmakta olduğunu gösteren bir şiir. Fakat küçük beyinler mecazi ve şiirsel ifadeleri somut yapmaya çalışarak Kutsal Kitap'ı küçümsemeye çalışırlar. Bu, sayıda çok yanlış fikirlere, budalaca, ve hatta aptalca yorumlara yol açar.

Bunun bir örneği olarak İsa'nın doğum öyküsüne geçelim. Melek, Meryem'le konuşuyor.

Luka 1:30-35 "Tanrı'nın lütfuna eriştin. 31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını

İsa koyacaksın. 32 O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. 33 O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir." 34 Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi. 35 Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek."

Bu ayetler Tanrı'nın, Meryem'le ilişki kurup bir oğula sahip olduğunu mu söylüyor? Hayır. Kutsal Kitap'ın öğretisi bu değildir. Bu, hiçbir zaman Hristiyanlığın öğretisi olmadı. Asla! Seksten başka bir şey düşünemeyen dar kafalı insanlar bunu anlayamazlar. İnsanlar, kendi kurdukları anlamları metin üzerine koyarak, kendilerini Allah'ın ve gerçeğin düşmanı yaparlar. Başkalarını da sonsuz yaşamın kaynağından saptırırlar. Yaptıkları, korkunç ve tehlikeli bir şeydir.

Kutsal Kitap açıkça diyor ki: İsa bu dünyaya gelmeden önce vardı. İsa, Meryem ananın rahmine konuldu. O'nun tabiatı, insan tabiatıyla birleştirildi.

1. Yuhanna 4:2-3 İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız. 3 İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.

Bazı insanlar, "Mümkün değil" derler. Siz Allah bunu yapamayacağını mi söylüyorsunuz? Kim oluyorsunuz? Allah İsa'yı insan tabiatıyla birleştirerek O'nu kadının rahmine koymak isterse yapabilir. Bunu yapmadan size, "Nasıl yapabileceğimi anlıyor musun?" diye sormaz; sadece yapar. O yapar ve buna sizin razı olmanız lazım.

Kutsal Kitap'ı yorumlamanın doğru ve yanlış yolu vardır.

Bazen Kutsal Kitap simgeler kullanır. Daniel ve Vahiy kitapçıklarında pek çok simgeli peygamberlikler vardır. Bu sembolik peygamberliklerin, yanlış ve bazen deli, hatta aptalca yorumları yapılmıştır. Bırakalım Kutsal Kitap kendi terimlerini açıklasın. Örneğin Daniel 7'de Daniel görüm görür.

Daniel 7:7 "Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuzu vardı."

Bu, ne olabilir ki?

Daniel 7:23 "Bana şu açıklamayı yaptı: 'Dördüncü yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyip

bitirecek, çiğneyip parçalayacak.' "

Yaratık, krallık, ülke, ya da gücü simgeliyordu. Böylece biz Vahiy kitapçığına gidip 13. bölümdeki canavarlar üzerinde okuyunca o canavarların ne simgelediğini düşünelim? İyi. Siz iyi Kutsal Kitap öğrencilerisiniz.

Duayla, Allah'tan bilgelik rica edin. Tanrı'nın isteğini yapmaya istekli olun. Açık fikirli, yeni şeyler öğrenmeye hazır olun. İddialı yeni bir vahyin, gerçek olup olmadığını sınamak için, mutlaka önceki vahiyle karşılaştırınız. Allah, herhangi bir değişiklik yapmadan önce, bir önbildiri yapar. Fikrî esinlemeyi anlamamız lazım. Tanrı'nın kurtuluş mesajının insan dilinde yazıldığını unutmayın. Doğru şekilde okumayı öğrenin.